
Parashambhumahimnastava

——
परशम्भुमहिम्नस्तवः

——
Document Information

Text title : Parashambhumahimnastava

File name : parashambhumahimnastavadUrvAsa.itx

Category : shiva

Location : doc_shiva

Author : Rishi Durvasa

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Latest update : August 22, 2015

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 3, 2022

sanskritdocuments.org

Parashambhumahimnastava

परशम्भुमहिम्नस्तवः

शिवाभ्यां नमः

परशम्भुमहिम्नस्तवः

अनुक्रमणिका श्लोकसङ्ख्यासहितं

- १ उपोद्धातप्रकरणं प्रथमम् ॥ १ ॥ १८
  - २ पराशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं द्वितीयम् ॥ २ ॥ ७
  - ३ छ्थाशक्तिस्कन्धरश्मि प्रकरणं तृतीयम् ॥ ३ ॥ ८
  - ४ ज्ञानशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं चतुर्थम् ॥ ४ ॥ ६
  - ५ क्रियाशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं पञ्चमम् ॥ ५ ॥ १२
  - ६ कुण्डलिनीशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं षष्ठम् ॥ ६ ॥ ६
  - ७ मातृकाशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं सप्तमम् ॥ ७ ॥ १०
  - ८ षडन्धरश्मिविवेकस्कन्धप्रकरणमष्टमम् ॥ ८ ॥ ५
  - ९ पावकध्यानयोगप्रकरणं नवमम् ॥ ९ ॥ ११
  - १० मलाविलूतिप्रकरणं दशमम् ॥ १० ॥ १७
  - ११ अन्तर्यामिणोपाचारपरामर्शप्रकरणमेकादशम् ॥ ११ ॥ ८
  - १२ शान्तिप्रकरणं द्वादशम् ॥ १२ ॥ १२
  - १३ उपसंसारप्रकरणं त्रयोदशम् ॥ १३ ॥ २१
- पूर्वास्तवश्लोकसङ्ख्या १४१

---

१. प्रथमं प्रकरणं उपोद्धात

अनेकशक्तिसङ्घट्टप्रकाशवल्दरीतनुः ।

शुद्धसंविच्छिवः पायाद्विभुः श्रीपरमेश्वरः ॥

श्रीशम्भो ते महिम्नः स्तुतिपथरयिताः साङ्गवेदाः सशास्त्राः

सिद्धान्ताः साङ्गविधाः सचकितमतयो नैव पश्यन्ति पारम् ।

साधेन्तास्त्वामनन्तं परमशिवगुरुं ते कथं वर्णयिष्यु-

स्तस्मात्प्रज्ञानुसारादृढमपि भवतः स्तौमि किञ्चिच्चरित्रम् ॥ १ ॥

क्यानन्दात्मप्रकाशस्तव परमडिमापारपीयूषसिन्धु-

स्त्वद्भक्त्याभोदमग्नाः क्व यः क्विमधुपाः ब्रह्मविषगुप्रमुष्याः ॥

श्रीशम्भो मोडजृम्भो न जनयति परां स्वात्मवत्तां किमेत-

स्थित्रं तद्गन्धयापि स्वमतिविलवतः स्तूयसे त्वं न दोषः ॥ २ ॥

श्रीमद्भिर्दृश्यभावैरुमडमिदमित्यात्मजृम्भाधिरुद्धै-

र्नानारुपैः पदार्यैरनवधिविलवैराशुद्धेदीप्यमानः ।

सर्वातीतस्त्वमेकः परशिवचरण स्वप्रकाशात्मशम्भो

नान्यस्त्वत्तः परोऽस्तीत्यडमिड गुरुणा त्वां स्वभावैरवैमि ॥ ३ ॥

आत्मैवैष स्वकीयो निरतिशयविद्यानन्दसद्ब्रह्मपूर्णो

जिह्वः संसारभावैरतिदुरधिगमैरात्तमायाविलासैः ।

सर्वात्मत्वादनन्तस्तव शिवमडसः श्रीगुरोः सत्यवाक्यैः

निस्तर्कोपाधिभेदैः परमपुरुष ते तत्त्वमद्वैतमेति ॥ ४ ॥

दीक्षां यः शाम्भवीयां शिवगुरुविडितां दिव्यबीजगमोक्तां

प्राप्य श्रीशम्भुतादात्म्यवितरणयाणां जन्ममृत्युप्रभेत्रीम् ॥

भित्वा भेदं पशुत्वं परशिवचरणध्यानयोगेन पूर्णः

स्वाधोरब्रह्मविद्याविदितपरपदं ब्रह्म स प्रैति विद्वान् ॥ ५ ॥

ब्रह्माण्डं पिण्डमेतत्पितरमिव सुतस्तत्समं नैकधर्मं

विज्ञायाज्ञानमुक्तः शिवगुरुवचनैरात्मविज्ञानशान्तः ।

सर्वात्मैकप्रभोस्ते परशिवचरणाराधनासक्तचित्तो

यः कोऽप्येकः स योगी जयति जनिमृती भो मडाभृत्युमृत्यो ॥ ६ ॥

पिण्डे षाट्कोशिकेऽस्मिन्नवविवरपुरे पञ्चभूतेन्द्रियाढ्ये

पुंसके स्त्रैणे यः षाण्डे शिवगुरुवचनैरत्र विज्ञायसे चेत् ।

केनाप्यत्रासुचितप्रमितिनिरुपमानन्दकोशात्तराशि-

स्त्वं षोढा भिन्नमूर्तिः परशिव स बुधो विश्वरूपत्वमीयात् ॥ ७ ॥

सर्वेश श्रीपुरेश त्रिभुवनभवनव्यक्तयः शक्तयस्ते-

ञ्चन्ताद्याः श्रीपराद्या निरवधिविलवा मातृकान्ताः क्षकान्ताः ।

विज्ञाताः स्युः स्वरूपे यद्वि शिवगुरुणा विश्वदृश्यप्रपञ्च-

स्वात्मज्योतिर्विलीनान्विदधति विदुषो योगिनः सैव मुक्तिः ॥ ८ ॥

या षोढा पञ्चधा य प्रकटितविभवा श्रीपरा देव शम्भो
 सैव श्रीसुन्दरीति श्रुतिभिरभिनुता यङ्कराजसनस्था ।
 सर्वत्रानेककोटिप्रकटितगणनायोगिनीर्व्याश्रुवाना
 त्वतेजोऽन्तर्निर्गुढा रययति जगतामादिमध्यान्तकालान् ॥ ८ ॥

या शक्तिः पञ्चवाङ्मयलज्जलजरीव्यक्तनैजात्मतेजः
 संवर्ताग्निप्रपीतत्रिभुवनजलधिः कालसङ्घर्षाणी ते ।
 दिक्कालातीतमूर्ते परशिव मलतां भक्तिभाजामविधां
 मृत्युं विज्ञानदानात्प्रहरति विदुषां तन्मलत्वं त्वमेव ॥ १० ॥

सर्वज्ञो नित्यतृप्तः सदसदुभयङ्गोऽनादिबोधः स्वतन्त्रो
 नित्या लुमात्मशक्तिर्निरुपमचरितोऽनन्त छत्यङ्गषट्कैः ।
 षट्स्थितिव्यक्तभावस्त्वमिह यद्वि शिव ज्ञायसे देशिकोक्त्या
 येन स्वात्मन्यनादौ सकलविलसितं ते परायाः स भेदः ॥ ११ ॥

गायत्री वेदधात्री शतमभङ्गलदा वेदशास्त्रैकवेधा
 शिच्छक्तिं ब्रह्मविधा परमशिव तव श्रीपरां व्याकरोति ।
 शब्दब्रह्मैक्यवाच्यामपिलमतमिति व्यक्ततत्त्वामवाच्यां
 सप्तस्रोतोविभूतिं त्रिभुवनमयतां तत्त्वतः सर्वतुर्थांम् ॥ १२ ॥

संसारसारभावप्रवलययतुरामादिशक्तिं परां तां
 स्वात्माभिन्नां विदित्वा वपुरनुमतिभिर्नानृतालङ्घतिस्थः ।
 त्रैलोक्ये ब्रह्मविश्वप्रसरमनवधिस्वप्रकाशप्रपूर्णा
 ज्ञात्वा मुक्तः स योगी भवति गतभवस्त्वत्प्रसादान्मभेश ॥ १३ ॥

विश्वेश स्वप्रकाशप्रसरमिह विना नान्यदस्तीति तत्त्वं
 भीमांसावृषमेतत्तव परमगुरो श्रीभुभाम्नायजलम् ।
 स्वप्रत्यक्षं विहाय स्वरहितमिति येदस्ति यान्यत्र तत्त्वं
 ये धीरास्तर्कयेयुस्त एव जनिमृतीराप्नुवन्त्यङ्गभारैः ॥ १४ ॥

न ब्रह्मा विष्णुरुद्रौ सुरपतिरमरा नासुरा नैव पृथ्वी
 नापोऽग्निर्नैव वायुर्न य गगनतलं नो दिशो नैव कालः ।
 नो वेदा नैव यज्ञा न य रविशशिनौ नो विद्यत्रो विकल्पः
 स्वज्योतिः सत्यमेकं जयति तव पदं सख्येदानन्दमूर्ते ॥ १५ ॥

शम्भो सैद्धान्तिका ये स्वमतिविभवतोऽपर्वगर्वाः प्रमाणैः
 भीमांसन्ते भवन्तं अलुमतजनकैरावृता शुद्धविद्यैः ।

अन्योन्यस्पर्धिनस्ते कथमिह भवतस्तत्त्वभीयुः स्वतेजः

सर्वातीतं विकल्पत्रडरडितमजं मानतर्काद्यगम्यम् ॥ १६ ॥

धीराः केचिन्महान्तो गुरुवचनरतास्त्यक्तसंसारभावा

निःशङ्काधोरविद्या परिणतमतयः सर्वसङ्कल्पमुक्ताः ।

त्वत्कारुण्यस्त्रिलक्ष्याः परमशिव भवत्साधकाः पुण्यपापैः

कृत्याकृत्यैर्विहीनाः परपदविभवं त्वां प्रपश्यन्ति विश्वम् ॥ १७ ॥

सिद्धान्तः शास्त्रवोदयं शिवगुरुवचनाधोरविद्याक्षरोक्तः

स्तोत्रव्याजेन निर्वाह्यत इति भवतः श्रीविभो यापलं मे ।

अत्र न्यूनातिरेकोक्तिजनितमसकृत्क्षम्यतां दासबुद्ध्या

मख्यितस्थः प्रमेयं समुपदिश परं मातृकावर्णाराशिम् ॥ १८ ॥

इति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिभ्रस्तवे

उपोद्धातप्रकरणं प्रथमम् ॥ १ ॥

२. द्वितीयं प्रकरणं पराशक्तिस्कन्धरश्मि

श्रीमद्रश्मिप्रभावं त्रिभुवनभवनव्यञ्जकस्यात्मदीपं

को वा वक्तुं निरुक्त्या प्रभवति यतधीरात्तसम्यग्विमर्शः

यत्र ब्रह्मादिविद्वन्मतिरपि विगतियाति लीत्या विनाशं

श्रुत्या सार्धं स केन प्रविततमतिना वर्णयते ते भडेश ॥ १ ॥

षण्णामप्यन्वयानां क्षितिजलदलनस्पर्शनाकाशयेतः-

पीठस्थानां पराधाः परशिव भवतः शक्तयो मातृकान्ताः ।

ब्रह्मादिप्रेतसिंहासनगतविभवैस्तावकीयैः षड्गैः

द्वात्रिंशद्रश्मिमुष्याः स्वकिरणकरणव्याप्तविश्रैर्विभान्ति ॥ २ ॥

बुद्धेः सम्यग्बिमर्शप्रकटितसरणेरर्थवद्वाक्प्रवृत्तेः

यत्र स्थाने तुरीये नवकलितमलावाङ्मयतत्त्वे विनाशः ।

तत्किं ज्योतिस्तमो वा सदसदुभयगं किञ्चमूर्तं नु मूर्तं

निर्धारश्चेद्विनाशो न हि मतिवयसां देव तस्मात्परस्त्वम् ॥ ३ ॥

ज्ञानं योगः प्रकाशो विधिरुभयमतिर्दोषधीः प्राणशून्या-

उड्गारश्चाधिकामः स्वविषयमनघं याश्रयन्नन्तरास्ते ।

इत्यात्माकाशसत्ता तव परिविदिता सम्यगेतत्प्रमेया-

धारेष्वन्तर्धृतं यत्पयसि तिलयये तैलवद्भासि हीश ॥ ४ ॥

ષટ્ત્રિંશત્તત્ત્વપુષ્પસ્તબકપરિમલસ્તાવકીયઃ સ તેજઃ-

કલ્પદ્રુશ્ચેત્રબુદ્ધઃ શિવગુરુવચસા સર્વતઃ સ્વાનુભૂતઃ ।

અદ્વૈતબ્રહ્મબુદ્ધિઃ જનયતિ વિદુષામેષ એવાસ્મદાદિ-

બ્રહ્માન્તાત્મપ્રપગ્ચે વિલસતિ ન પરોડસ્તીતિ ચેત્પારિજાતઃ ॥ ૫ ॥

સ્વપ્રત્યક્ષેડપિ તત્ત્વે કરતલકૃલવદ્વેત્તિ નાસૌ સ્વરૂપં

નાનાસિદ્ધાન્તજાલપ્રલપિતજનિતાજ્ઞાનમોહાન્ધકારૈઃ ।

આકાન્તઃ પુણ્યપાપૈરધિગતનિધનૈરાત્મકર્મણ્યનાદૌ

ઉયોપાદેયબુદ્ધ્યા ભવ ઇતિ વિહિતસ્તે મહામાયયેશ ॥ ૬ ॥

એકોડસૌ લક્ષણૈશ્ચેદભિલતનુગતૈરિન્દ્રિયાર્થૈરનેકેઃ

ભિન્નઃ સ્વાત્મપ્રકૃત્યા વિધિજનિમૂતિભિઃ સન્નિબદ્ધઃ કિમેતત્ ।

દેવત્વં માનુષત્વં વપુષિ મુજગતાં સર્વજીવાત્મકત્વં

ધત્સે શૈલૂષવત્તે સ્મરતિ ન તુ પદં શ્રીમહાદેવમૂર્તે ॥ ૭ ॥

ઇતિ શ્રીદૂર્વાસકૃતપરશમ્ભુમહિમ્નસ્તવે

પરાશક્તિસ્કન્ધરશ્મિપ્રકરણં દ્વિતીયમ્ ॥ ૨ ॥

૩. તૃતીયં પ્રકરણં ઇચ્છાશક્તિસ્કન્ધરશ્મિ

સત્ત્વં ચિત્ત્વં મહત્ત્વં તવ પરમગુરોરાત્મશક્તેઃ પરાયાઃ

પિણ્ડીકૃત્ય પ્રકૃત્યા પ્રથમરતિપતિવ્યાજકાલાન્તવહ્નિઃ ।

ભૂત્વા સંસારસૃષ્ટિસ્થિતિલયનિલયાદ્યાતિ તોયાર્ણવાન્તં

ત્વનાનો નિર્મમેચ્છસ્ત્વમિહ વિજયસે વિષ્ણુમાયાવિભૂતે ॥ ૧ ॥

માયાયામન્તરસ્થઃ કુસુમશરરસસ્તાવકીયઃ સ્વકાલે

જ્ઞાનજ્ઞેયપ્રમાતૃપ્રકટિતમહિમા સ્વપ્રરોહપ્રસારૈઃ ।

ઉત્પાદાદ્યં વિરિગ્ચં તદનુ ભુવનતામાત્મના વ્યશ્રુવાનો

બીજાકારઃ સ્વયમ્ભૂરિતિ કથયતિ તે નામ વિશ્વાત્મસૃષ્ટેઃ ॥ ૨ ॥ ।

આદિક્ષાન્તાર્ણસૃષ્ટિં ત્રિભુવનભવનાભાસભૂમિં શિવાદિ-

ક્ષિત્યન્તાત્મીયતત્વાવલિવિકૃતગતિં વૈધસાણ્ડાન્તભૂમિમ્ ।

આત્મીયાનુત્તરેચ્છાગુણપરવશતાં પ્રાપ્ય સંવ્યશ્રુવાનઃ

શ્રીશમ્ભો વિશ્વસૃષ્ટિર્ભવસિ નિજમલત્રયુપપ્રોષિતાત્મા ॥ ૩ ॥

ચત્વારઃ કાલતત્ત્વે તવ યુગપતયસ્તે ચ ધાતુશ્ચ પુત્રાઃ

व्याख्याता द्वादशैते स्थितिऋतिविदिताः सावताराः सधाराः ।
श्रीकण्ठाधाश्च नाथा धृतयुगविधयस्त्वन्नियत्युत्थितान्ता-
श्रौतन्या अवे तस्मात्स्थितिरिति विदितस्त्वं सडसार्कदीप्ते ॥ ४ ॥

आत्मीयानादिरशमीनिड भवजनितानेकसिद्धान्तजाल-
व्यामोडोद्यद्विकल्पानृतनिजविषयान्युष्यपापादिभेदैः ।
दुर्ज्ञेयान्देशिकोक्त्या प्रविमलवपुषि स्वप्रकाशैकवह्नी
स्वात्मत्वेन प्रबुद्धाञ्जडिति विजयते यस्त्वदात्माविरोधः ॥ ५ ॥

जाग्रत्स्वप्नसुप्तिप्रकटितविभवैरात्ममायागुणैः स्वै-
ज्ञानिच्छाकोधरुपैर्विधिडरिडरुडैरावृते मोक्षमार्गे ।
पात्न्याः डेयित्सुधीराः शिवगुरुवचनज्ञानशास्त्राग्निदीमा-
स्तवत्कारुण्यैकरक्षापरिविहितभियस्त्वां प्रयान्त्यादिमूर्ते ॥ ६ ॥

त्वं मायाकामदेवप्रथममसि ततः स्वस्य सृष्टौ विधाता
रक्षायां विष्णुरन्ते प्रभवत्तरमडारुद्रमूर्तिः स्वमूर्ती ।
सत्योऽनन्तः प्रमाता शिवगुरुरिति य स्वात्ममूर्तिप्रभावेः
स्वेच्छावस्थागुणाढ्योऽध्यगुण एति विभो वस्तुतः स्तूयसे त्वम् ॥ ७ ॥

छच्छाशक्त्या यथैतत्कवलितमभिलं ते जगज्जालरूपं
सृष्टिस्थित्यन्तवृत्त्या सरसि जलधरासारतुल्यात्मगत्या ।
सैवानन्तान्तरङ्गाप्रसरभङ्गुविधानेकसङ्कुल्यभावै-
राविर्भूत्वा त्वदैर्ङ्गाप्रकटनकृतये बोधसिन्धुस्त्वमेव ॥ ८ ॥

एति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिभ्रस्तवे
छच्छाशक्तिस्कन्धरश्मि प्रकरणं तृतीयम् ॥ ३ ॥

४. यतुर्थ प्रकरणं ज्ञानशक्तिस्कन्धरश्मि
संवेद्यं तत्त्वजालं परशिवधरणीमूलपारं विचित्रं
कर्मानन्तप्रपञ्चं निरुपममडिमानादिमध्यावसानः ।
ब्रह्मानन्दाभृताब्धिः समरसविधुना जृम्भितस्वात्मभासो
उत्तुत्वेन प्रबोधज्वलन तव मडाज्ञानशक्तिं व्यनक्ति ॥ १ ॥

गोज्ञं क्षीरं यथैकं द्युतिविधगुणस्वेन्द्रियार्थप्रकाशोऽ-
प्येकस्तद्गर्णानानारुचिरधिकरणास्यैकता कारणेन ।
नीलाद्याभासबुद्ध्युत्था नभसि परिवृतो धूमभासैरिवाग्निः

प्राचुर्येण प्रदीप्तः परमशिव ततः सत्यविश्वात्मकस्त्वम् ॥ २ ॥

नित्याभाङ्गप्रकाशादमलतरविभो त्वत्सकाशात्कदाधि-

न्माया सञ्जायमाना त्रिगुणभुगणव्यक्तशक्तिस्वभावा ।

सिद्धान्तैर्भिन्नमानप्रमितिभिरसुषुप्तेर्बुद्धिप्रधानैः

संसारित्वं प्रसार्य दृढयति भवतः सत्यतां वेदविद्या ॥ ३ ॥

अन्यः पक्षोऽथवात्र प्रविमलकलनानन्तशक्तिप्रकाशः

सत्याप्यः सोऽपि यत्र प्रविलयमयते शून्यगते तदात्मा ।

यौष्माकः सत्यभावः स य निजमलसां कामरुपात्ममाया-

मुत्पाद्यैतत्प्रपञ्चं घटयति तद्विदं व्यश्रुषे स्वात्मयोने ॥ ४ ॥

औक्थ्याच्छिच्छक्तयोश्चेद्विदमलमिति य द्रुद्धभावस्य श्रुव-

ब्रह्माद्विद्वैतबुद्ध्योर्द्विनकरशशिनोरङ्गविध्याङ्गयोश्च ।

प्राणापानाप्यवायोः सुकृतदुरितयोः स्याद्यदा सामरस्य-

प्रादुर्भावस्तदा त्वं भवसि सदसदानन्दनाथः परोऽग्रे ॥ ५ ॥

सेयं विज्ञानशक्तिस्तव शिवगुरुणा दर्शिता नित्यशुद्धा

निर्द्रुद्धब्रह्मतत्त्वं गमयति सुधियां सच्चिदानन्दपूर्वाम् ।

लोके मेयप्रमातृप्रमितिभिरिति येदर्थिता भिन्नमार्गाः

मुद्रा नानास्वरुपाः प्रकटयति मुदाङ्कृतिस्थाः परेश ॥ ६ ॥

एति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे

ज्ञानशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं यतुर्थम् ॥ ४ ॥

प. पञ्चम प्रकरणं क्रियाशक्तिस्कन्धरश्मि

बुद्धिज्ञानेन्द्रियाणां निजनिजविषयास्वादभोगप्रबोध-

क्षीराब्धिः प्रोद्यद्विच्छामृतकरणरुचा वाङ्मुभक्षालितैश्च ।

सङ्कान्तश्चालितार्थप्रसरणुपथः स्वात्ममायोरुपूर-

नुटयद्ब्रह्माङ्गविन्दून्विकिरति तव येत्वं शिवातः क्रियात्मा ॥ १ ॥

सुष्टिस्थित्यन्तलीलावकलितसरणिर्यत्प्रयत्रो यदीयं

धैर्यं विप्यातवीर्यं सकलमिति गता यस्य बुद्धिः समृद्धा ।

यत्सामर्थ्यं प्रभूतं निरवधिगणनाङ्गङ्गङ्गङ्गङ्गङ्गङ्गङ्ग-

गारं यद्ब्रह्मसत्ता जयति तव मनोरूपविश्वात्मकत्वम् ॥ २ ॥

संवेशं दूरदेशं कलयति सकलं कर्मकृत्यं च तत्त्वं

स्वं यद्वाख्येन्द्रियाणां यत्नमपि विना स्वान्तमन्तःप्रकाशम् ।

तत्ते वीर स्वतन्त्रप्रकृतिनिगमनं निर्गतोपाधितर्कं

बाख्याप्यादर्शनार्थं विमलशिव ततस्त्वं लृषीकाश्रयात्मा ॥ ३ ॥

यद्भ्रम्यगोधभीजं पृथुतरविटपानोऽकलत्वेन रुढं

सामर्थ्यं दृश्येस्त्वं परमशिव सदा सत्यविज्ञानभीजम् ।

धृष्ट्याक्षेत्रे सुभुद्धीन्द्रियकुलकलितं सर्वतः स्वडियाभिः

स्वात्मानं विश्वरूपं प्रकटयसि यदा त्वं तदा गोचरः स्याः ॥ ४ ॥

स्वात्माशेषाक्षवृत्तेः पृथगयनतया क्वापि भूतानि पञ्च

क्वापि प्रेक्षाप्रपञ्चः क्व यं निन्दमुखाः क्वापि वाङ्मयाद्यश्च ।

अेतैरेव प्रवृत्तो निजविषयतया सर्वविश्वात्मजम्भ-

स्तस्मात्त्वं लोकमुष्योऽद्वयमिति रक्षितः स्वप्रकाशप्रमेयः ॥ ५ ॥

कालावस्थाश्च तिस्रो गिरिश दश द्दिशः सप्तधा भूमिरापो

नाना तेजः सभ्रीरा दश विषयदम्भिलव्यापि यैकादशाक्षाः ।

भिन्नार्थानन्तबोधप्रकटितमडिमा भीजभेदास्त्वनन्ता-

स्त्वत्सक्ता भीजजाताः स्वगुणामनुसरन्त्येव ते देव सत्त्वात् ॥ ६ ॥

पञ्चाशद्दर्शमाला बहुविधनिन्दोख्यारणात्तत्त्वजाल-

व्यक्तिव्यापारसक्ता गिरिश गुरुमुष्माभ्यायविधास्वतृपा ।

धात्राद्युत्पत्तिपूर्वं श्रुतिभुम्भविधिधानेऽसिद्धान्तविधा

नानाभाषाडियाभिः प्रकटयति ततः सैव ते साङ्गवेदान् ॥ ७ ॥

वर्णोभ्यो धातवः स्युर्विधिपदययस्तद्भवस्तेन वाङ्मयं

तस्माज्जगतं प्रमाणं विविधनिगमनं तेन सिद्धान्तजालम् ।

तस्मान्नानात्मतत्त्वप्रकटनमिति यत्तत्त्वविधा त्वदीया

त्वं येदेकोऽद्वितीयः क्मरक्षितमलासंविदात्मा मडेशः ॥ ८ ॥

यज्ञस्थानं श्मशानं सकलमिति गृहं भास्वदोङ्कारपीठं

प्रादुर्भूतप्रयाणस्थलमिति विपुलं कल्पवृक्षाधिरुडैः ।

संवीतैर्बैरवैश्चोरगपतिगणपैस्तत्र द्विव्यार्धापात्रं

वह्निबध्नेन्दुकुलुं परशिव सकलं व्यश्रुषे स्वात्मना त्वम् ॥ ९ ॥

शित्युजा दृक्क्रियात्मा गुरुकथितमलारुद्रमूर्तिः सामन्ता-

दात्मीयैरङ्गदेवैरधिगतविषयाज्याहुतिर्निर्विकल्पः ।

निष्कामैरात्मकामैरुपयितयजनश्चित्स्वतन्त्रैरतन्द्रै-
रात्माग्नौ ब्रह्मविद्यापरिणतमतिभिः श्रीविभो हूयसे त्वम् ॥ १० ॥

द्वैतं यत्रानघेधं पशुरधिपिशितो मृत्युरक्षाणि जिह्वा-
उव्यं याथ प्रबोधः प्रकटडुतवडो निर्मलात्मैव डोता ।
अध्वर्युः स्वच्छयेतो गुरुभुभुविदिता मातृकोद्गातृवर्गः
स्वाचार्यो दैशिकेन्द्रः परमभुभुगसि त्वं परः शम्भुरीशः ॥ ११ ॥

यागाश्वान्ये सकामैः पशुभिरिड कृताः सर्वसिद्धान्तकृत्याः
नानायज्ञाडियाश्च त्रिभुवनभवने चित्रकर्मप्रसाराः ।
विश्वोत्पत्तिप्रतिष्ठाप्रडरणाविधयः स्वडियाशक्तिबीजाः
सञ्जाताः सर्वतस्त्वं प्रभवसि मनसा चित्रनिर्माणमूर्ते ॥ १२ ॥

ठति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे
डियाशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणां पञ्चमम् ॥ ५ ॥

६. षष्ठे प्रकरणां कुण्डलिनीशक्तिस्कन्धरश्मि
नित्या लुमात्मशक्तिः सकलतिथिङ्गणापञ्चदश्या प्रदीप्त-
स्त्रुटयादीन्कालवायून्त्रसदुरुरसनश्चङ्कवलीकवती ।
सम्यङ् यैतन्यगुह्यैरवगतकिरणो विश्वजुम्भौकभर्ता
ङ्घ्र्याध्वार्कन्दुयोनिर्भुजगपतितनुस्त्वं ततः कुण्डलीशः ॥ १ ॥

स्वस्थात्मा चित्तपूर्वं रविशशिपदवीं पूरितांशुप्रयारां
दीपान्तर्वह्निवैरविततगतिभिर्बोधिताधारशक्तिम् ।
तत्तथ्यङ्कप्रभेदोद्भवविविधमडाशब्दरूपामनन्त-
ब्रह्मानन्दप्रवाडामनुभवसि परामादिसौषुम्भमूर्ते ॥ २ ॥

यस्मात्प्राणः प्ररोडत्युपरिगतिरधः सम्प्रधावत्यपान-
स्तस्मादेवाविरोधात्तद्बुभयजनिङ्ग्रायुसंरोधमात्रात् ।
विद्याविद्यादियुग्मप्रसरसमरसाम्भोधिजुम्भैरदम्भैः
सार्धं डंसः परस्मिन्मडसि भलु लयं प्रैति ते प्राणसूत्रः ॥ ३ ॥

सर्वेषामिन्द्रियाणां निजनिजविषयोद्योतनं यत्प्रसूतं
साराः सर्वेषु कर्मस्वनुपमविषयाः साध्वसानन्दकोपाः ।
यज्जाताः सर्वनाडीपथयलदनिलव्याप्तयः सर्वभावाः
नानारुपाश्च सर्वायनपथिकमडास्पन्दकः स त्वमेव ॥ ४ ॥

बुद्ध्या सद्देशिकोक्त्या सुविदितविभवां भेयरीं दिव्यमुद्रा-
 मर्थानन्तप्रपञ्चान्वितनिजकरणान्यात्मचित्ते निरुध्य ।
 तस्मिन् ज्योतिरङ्गं निरवधिकरणं चिन्तयेद्यः स योगी
 निर्वाणः कृष्णवर्त्मा भवति तव मडास्पन्दतामेत्य शम्भो ॥ ५ ॥
 प्राणान्या कुण्डलिन्या जगद्विदमभिलं प्राणितं ते ययेश
 ज्ञात्वा यां योगिनस्ते परतरमभयं यान्ति शान्तं पदं तत् ।
 यामज्ञात्वा भवाब्धौ जननमरणकृत्कूर्मप्रबन्धु
 मज्जन्त्याधन्तलीना यदि कृपयति सा भोययेन्मृत्युबन्धात् ॥ ६ ॥
 एति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे
 कुण्डलिनीशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं षष्ठम् ॥ ६ ॥

७. सभमं प्रकरणं मातृकाशक्तिस्कन्धरश्मि
 अज्ञातं ब्रह्मतत्त्वं निजदुष्टयदरीलीनमात्मप्रकाशं
 व्यक्तीकर्तुं स्वनित्याक्षरविदितमडामातृकात्वं प्रपन्नः ।
 त्वं दिव्याम्नायविद्या सुविदितमडिमानन्तशक्तिप्रकाश-
 स्तत्तद्गर्वात्मभेदैरुपदिशसि पदं श्रीगुरो स्वस्वरूपम् ॥ १ ॥
 श्रीशब्दब्रह्ममूर्ते सकलरवमयानाडतध्यानभेदा-
 नात्मीयानक्षरस्थान्बहुविधनिन्दैर्भूरिवाद्यप्रभेदैः ।
 भैरीनिः साण्डाण्डादरमुरजमडाशङ्कनालोत्तालै-
 र्वशैर्यन्त्रैश्च गात्रैर्जलधरपटलैस्त्वं अवीषि ध्वनिज्ञः ॥ २ ॥
 तत्त्वानां व्यक्तिहेतुः सकलतिथिगतः सभपुर्थष्टकाङ्ग-
 स्त्रीपुंसद्वन्द्वरूपो धुमण्डिशशिमडावह्निपादः षडात्मा ।
 सर्वाभिप्रायसंवित्प्रकटितविभवस्त्वं मडाम्नायविद्या-
 सारस्कारस्वरूपः पुरुष एति ततः सोऽक्षरात्मादिवर्णः ॥ ३ ॥
 रभ्योदात्तानुदात्तस्वरितविकृतिगः प्रोच्यनीयोभयस्थो
 भेदादष्टादशात्मा मडितनिजमडास्कूर्तिरेकोऽक्षरादिः ।
 षड्जगद्विग्रामजतश्रुतिविततलसद्गीतसभस्वरोध-
 न्नानारागान्प्रबन्धानधिवसति भवानादिनित्यस्वरात्मन् ॥ ४ ॥
 सर्वास्यस्थानवर्णः प्रथमविगणितस्त्वं स्तुतः षोडशीति

स्वेच्छाशक्त्या निरुद्धद्रुढिमनिजमडाप्रौढिमाढौकमानः ।
 कालव्यक्तस्त्रिविद्गिनिजगतिविलयान्द्रस्वदीर्घप्लुतादीन्
 विधाविधोभयात्मा जनयसि परितः श्रीमडावर्णज्जात्मन् ॥ ५ ॥

पक्षद्वन्द्वैककर्तावनिजलडुतभुज्जमारुताकाशमूर्ते
 श्रोत्राधक्षाणि सर्वाण्यधिगतयरणः स्वप्रकृत्या निबद्धः ।
 अन्तस्थो विश्वरूपः पुरुष इति यतो ज्ञायसे स्वकमेण
 ज्ञाता वर्गाक्षराणां परमशिव जनैस्त्वं ततो वर्गजोऽसि ॥ ६ ॥

सर्वातीतात्मघामानलनिलयपदज्ञापिका मन्त्रविधाः
 सत्याभिप्रायबुद्ध्या शिवगुरुवदनाम्भोरुडाद्भासमानाः ॥

नानार्था धातवश्च प्रकटितविभवाश्चित्रवाग्ब्रह्मवेदाः
 सर्वं नश्यद्भिना त्वां परशिव सङ्गं वर्णसंयोगरूपम् ॥ ७ ॥

ओङ्कारं स्वात्मवास श्रुतिभिरभिनुतं वाग्भवं शक्तिबीजं
 माभीजं स्मारबीजं परतरविभवं मातृकाबीजयुग्मम् ।
 शैवान्त्य यापि गत्वा षडयनविलसद्दूषट्कं य मित्वा
 उंसः सोऽहं तथा त्वं विरमसि मनसामन्तरे मन्त्रमूर्ते ॥ ८ ॥

भिन्देन्दोर्ध्वनादैरवकलितकलाव्याप्तिभिः साधितैवै-
 र्नानानन्ताधितैवैः परिणतिसुलभैः श्रीगुरुक्तागमस्थैः ।
 न्यासैर्विधाविशेषैः श्रुतिमुपविधानेकसिद्धान्तमन्त्रैः
 विष्वक्प्रोतप्रतीको दहसि भवमघं दुष्प्रभामन्त्रवह्नौ ॥ ९ ॥

वर्णास्ते मन्त्रविधा दशविकरणागा धातवो नित्यशब्दाः
 वाक्यान्याम्नायभेदा बहुविधमतजाः साङ्गवेदाश्च भाषाः ।
 नानाच्छन्दसि तावाः स्वरविकृतिगुणाः सर्वतो वाज्जमयस्थाः
 नानारूपाः पराग्रेः समजनिषत ते मातृकाशक्तिबीजात् ॥ १० ॥

इति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे
 मातृकाशक्तिस्कन्धरश्मिप्रकरणं सप्तमम् ॥ ७ ॥

८. अष्टमं प्रकरणं षडन्ययरश्मिविवेकस्कन्ध

अयं रात्रिन्दिवस्थाः परशिवघटिका अयं ते रश्मिभूताः

स्त्रीपुंसद्वन्द्वरूपा रविशशियरणाङ्कान्तयो रक्तशुक्लाः ।

षट्छक्त्यंशप्रभेदा द्दरपुरयुगे कोणषट्कान्तरस्थाः

कालावस्थाश्चतुर्भिः प्रविदधति युगैर्विश्वभूतैर्निदानैः ॥ १ ॥

षट्त्रिंशत्तत्त्वमालामवनिमुभशिवान्तामुपेतात्मवृत्तिं

भे वायौ समविंशत्युगुणविद्वृतीर्ज्वमाया शिवांशात् ।

तेजस्थाः स्वान्तरात्मान्तरतनुविद्वृतीरस्थिमांसप्रभुभ्याः

क्षोण्या त्वं श्रुवमायागुणगणमभितो भासयस्यंशुमालिन् ॥ २ ॥

यावन्तस्थे मयूपाः क्षितिजलदलनस्पर्शनाकाशयेतः

पीठस्थाः षट्प्रमाणाः परमधिपतयो भैरवा एव सर्वे ।

तेषां मध्ये त्वमेकः परतरमङ्गिमोज्ज्वलमाणः प्रयागो

मार्ताण्डो रश्मिमध्यस्थित एव परितो भासि चिद्भैरवाग्रे ॥ ३ ॥

भैरव्यो रश्मिदिव्यस्तव शिव करुणापूरिताक्षाः प्रसन्ना-

स्त्वत्सत्ताकाशवाडोदितनिजगतयश्चर्वितात्मार्थकृत्याः ।

तद्दामन्येव शान्ताः सुरमुनिपितृभिः पुण्यपापैश्च भङ्गान्

भक्तांश्चानेकबाधाञ्जटिति विघटयन्त्यात्मबोधाग्निज्ज्वलैः ॥ ४ ॥

श्रीनाथ श्रीपरेशेश्वर परशिव ते दिव्यदिव्या मरीची-

र्ज्वलादीनां मनोवागनवगतमहाचित्रनानार्थरुढाः ।

गूढप्रौढप्रकाशाः सुरमुनिवचनैरप्यबुद्धाः कथं वा

स्तोतुं शान्तुं समर्थो भवति कविजनः कोऽत्र मन्दो नृमात्रः ॥ ५ ॥

एति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमङ्गिस्तवे

साधारण्येन षडन्ययरश्मिविवेकस्कन्धप्रकराणमष्टमम् ॥ ८ ॥

८. नवमं प्रकराणं पावकध्यानयोग

साङ्गा भूमिः शताङ्गः शतधृतिरपि तत्सारथिः सप्तयस्ते

वेदा ब्रह्मैकवेद्याः पृथुतरथराणौ पुष्पवन्तौ तदक्षः ।

मरुस्तलीलबन्धः कमठपतिरिभास्तत्पृथुस्तम्भपङ्क्तिः

शेषस्तद्गज्जुबन्धस्तदुपरि पितृभूस्तत्र चिन्त्यो रथी त्वम् ॥ १ ॥

कल्पान्तान्तसूर्यधृतिमति विकटानेकदंष्ट्रं षडास्थं

वक्त्रिन्द्रकाम्बुकाष्ठादशयुतमभितः प्रज्वलन्तं मयूपैः ।

शूलासीषूत्रशक्त्यङ्कुशवस्त्रशिरः श्रीकृलेष्वासनारि

द्योतत्याशाभयाङ्कैर्निजभुजपरिघैस्त्वां गुरुं शम्भुमीडे ॥ २ ॥

नागास्थी-दुप्रसूतैः श्रवणगतमडाभूषणैः कुण्डली-न्द्रे-
 राकोश-भुण्डमालापविपुषा दिक्षु जज्वल्यमानम् ।
 मत्तेभेन्द्रोरु-कृत्यन्तरघटितकटीमण्डलं साट्टुडासं
 तं भास्वद्व्योमगर्भोदरविधृतकराऽम्बुमात्रं प्रपद्ये ॥ ३ ॥

नागेन्द्रैः कल्पवृक्षैरघिगतविडगैर्भैरवैर्वद्वैत्यैः
 भूतैः प्रेतैः पिशाचैः पखितमभितो योगिनीभिः श्मशाने ।
 सर्वप्रज्ञैकवासं त्रिभुवननिलयं स्वात्मनाध्यात्मदीप्तं
 सर्वोत्तीर्णात्मतत्त्वेश्चरमनलमुभं त्वां गुरुं शम्भुमीडे ॥ ४ ॥

नानाध्यानात्मयोगप्रकटितशिवतासिद्धरूपप्रसादः
 स्वेच्छाज्ञानडियात्मत्रिशिभविदलितत्रय्युटीर्णप्रमोडः ।
 सत्यज्ञानासिभिन्नप्रमितिजनिरिपुः स्वात्मयोगेषु धारा-
 स्थिन्नाविधासु लक्ष्यः परमशिव विभो तेन मृत्युञ्जयस्त्वम् ॥ ५ ॥

देव ब्रह्माण्डसृष्टिस्थितिलयसमयध्वंसिनी ते त्रिशक्ति-
 र्मायाशक्तिप्रयाणोद्धतघनकरिणी वारिणी सा सृष्टिस्ते ।
 धर्मार्थान्नेष्टमुक्तिप्रवितरणयणस्ते वरस्तेऽप्यभीति-
 र्विश्वग्रासोग्रमृत्युप्रतिभयदलिनी तद्भवाभ्युत्थुमृत्युः ॥ ६ ॥

पाशस्ते विश्ववश्यः पितृपतिकृतभिर्दस्तिनी-सिंलवृत्ति-
 श्चक्रः संसाररात्रिद्युमणिसमुद्यस्तावकस्ते पिनाकः ।
 आकान्ताशेषमोडप्रकृतिविद्वृत्तिमडामातृकाचित्परात्मा
 प्राणस्ते तट्टपालं उतविधिमुपसत्प्रेतचिद्रूपमीश ॥ ७ ॥

अेवं ते दिव्यदिव्यायुधपरमडिमा गीयते वेदशास्त्रैः
 प्रागुक्तस्ते शताङ्गोऽप्यपि य पितृगाणप्रेतशीर्षोच्चरङ्गे ।
 उच्येणं ताण्डवं ते त्रिभुवनभयकृद्भ्रजपाताट्टुडासो
 भीषास्मात्त्वत्सकाशाण्डपार एव परो नास्ति तेनोग्रवीरः ॥ ८ ॥

चित्ताकाशानिलाञ्चम्बवनिनलपतिप्रेतसिंहासनस्थः
 षट्शक्तिव्यक्तमूर्तिः षडयनपथिकः सोमसूर्याग्निपादः ।
 ब्रह्माग्निः सप्तजिह्वाकबलितविषयीभूतविश्वप्रपञ्च-
 स्थूलोऽपि ध्यानदृष्टेस्त्वमधिकतमसां ज्योतिषामध्यगम्यः ॥ ९ ॥

धृत्युक्तध्यानचिन्त्योऽप्यनवगतमनोवाक्प्रवृत्तिस्वभावः

स्वच्छन्दात्मीयसत्ता विदुश्चितविभवः पावकः शम्भुरुपः ।
 सर्वातीतस्वभावोऽप्युपनिषदुदितज्ञानभीमांस्थमानः
 सत्वं यस्यान्तरङ्गे निवससि स शिवस्त्वन्मयः स्थान्मडेश ॥ १० ॥

श्रीमानध्यादिभिक्षुस्त्रिभुवनजनकोऽध्यात्मभूरागमोक्ति-
 व्याख्यावेधोऽप्यवाचः प्रकृतिसुविमलोऽध्यात्ममायाविलासः ।
 तत्त्वादेकोऽप्यनेकः परयुवतिरतोऽध्यात्मवित्सेव्यमानः
 तस्मात्स्वच्छन्दलीलस्त्वमिड विजयसे मानसीं भाववृत्तिम् ॥ ११ ॥

एत श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे पावकध्यानयोगप्रकरणं
 नवमम् ॥ ८ ॥

१०. दशमं प्रकरणं मडाविभूति
 द्रष्टव्यस्त्वं जगद्भिर्बहुविधविधिभिः सर्वसिद्धान्तवाक्यैः
 श्रोतव्यो निर्विकल्पः शिवगुरुवदनाम्भोरुडेण प्रबुद्धः ।
 मन्तव्यः सर्वतत्त्वावकलितयरणस्तन्निदध्यासितव्यः
 सत्तामानावलम्बीत्यमरनुत्पदो नास्ति देवस्त्वदन्य ॥ १ ॥

उग्रं शान्तं च वीरं सकलमयमडाविष्णुमग्निं ज्वलन्तं
 सर्वत्रानन्तवक्त्रं नरभृगवपुषं भीषणं सर्वभद्रम् ।
 सर्वज्ञं मृत्युमृत्युं बहुविधनुतिभिर्वन्दितं सर्वलोकैः
 विश्वाडङ्गारजृम्भं परमशिव गुरुं त्वां भजे मन्त्रराजम् ॥ २ ॥

शम्भो त्वां भूर्भुवःस्वर्मलरुदिततनुं त्वन्तरिक्षधुसूर्या-
 रज्ञाचार्येन्दुशुकार्दिकिरपि निगमब्रह्मभिः प्रोतशक्तिम् ।
 प्राणापानादिभैरैः कलयति सकलं मानसं ध्यानयोगं
 येषां तेषां सपर्यां भवति सुरकृतब्रह्मता योगिता य ॥ ३ ॥

सर्वोत्कृष्टं परं तत्सवितुरनुपमं ते वरेण्यं शरण्यं
 भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो न एतौर्वतेजः ।
 तुर्यं सर्वाणिभूतान्यधिगतममलं सर्वतो दृक्कमाद्यं
 ध्यायामि ध्येयमन्तःकरणसुनियतैर्योगिभिः श्रीमडेश ॥ ४ ॥

कालोऽनन्तो युगात्मा शिव दिवसनिशापक्षमासास्तथाब्दाः
 तद्भेदाः षड्रतुस्थास्तदनुगतजगत्सर्ववृत्तान्तभेदाः ।
 नानायज्ञाडियाश्च त्रिदशदितिसुता मानुषाः सर्वनागाः

योगीन्द्रा जुवसङ्घास्तव यरणाभिलं यान्ति जन्मान्तमध्यात् ॥ ५ ॥

भूतं भव्यं भविष्यन्निभुवनभवने षण्महाशक्तिभिस्त्वं

तत्सर्वं व्यश्रुवानो विचरसि कवितः सृष्टिगत्यन्तकामैः ।

दैवैर्देवैर्मनुष्यैरुत्तरगपतिकुलैः सर्वजुवप्रसारै-

रात्मीयैश्चित्रिताङ्गः शिव भवतमसः सूर्यभास्त्वं परस्तात् ॥ ६ ॥

श्रोता स्पर्शा निजरसरसिकः सर्वगन्धान्तरज्ञो

वक्ता कर्ता य गन्ता त्रिभुवन भवतो विश्वसर्गः प्रमोदी ।

कामी मीमांसकश्च प्रथितशुचिशिभासप्तकव्याप्तविश्वो

बोद्धा स्वार्थाननन्तानधिगतयरणः सर्वतस्त्वं शिवोऽसि ॥ ७ ॥

सर्वार्था सर्वनामा सकलकुलपतिः सर्वलोकाङ्गनेशः

शङ्गारी सर्वभोगी नवरसरसिकः प्राज्यसाम्राज्यभोक्ता ।

त्रैलोक्ये वाक्प्रपञ्चे प्रवचनपठितः सोमयाजु य यज्ञः

संसारो कामयारीत्यनुवदति जनो यः स धन्यः शिव त्वाम् ॥ ८ ॥

क्षेत्रं क्षेत्रप्रमाता शिवगुरुवदनाघोरविद्याधिदेवो

मन्त्रो मन्त्राधिदेवो म्पविधिरनघो योगयोग्यः पदार्थः ।

त्वं दर्शः पूर्णमासः परिधिरपि मभाचार्यवर्यश्च डोतो-

द्राताध्वर्युश्च उच्यं त्रिविधदुतवडस्त्वां विना नास्ति शम्भो ॥ ९ ॥

क्षेत्रज्ञाः सर्वदेवाः सुरनरभुजगाः सर्वजुवाश्च तस्य

क्षेत्रं ब्रह्माण्डरूपं त्रिभुवनभुवनव्यापकं चित्ररूपम् ।

येतावद्व्याप्य तत्र स्थितमभिलजगद्भक्तभोक्ताभोक्ताभक्तिं

ज्ञात्वा षट्स्थक्तिभिस्त्वां परमशिव मडामृत्युमत्येति विद्वान् ॥ १० ॥

उक्तक्षेत्राधिदेवे परतरपुरुषे त्वय्यनन्तस्वरूपे

दिव्याम्नाया गुरुक्ता निजनिजनिथतिस्कूर्तयः सर्ववेदाः ।

साङ्गोपाङ्गाश्च शास्त्राण्यधिगतमडिमान्योन्यसिद्धान्तविद्या

भाषा स्वार्थैर्विभान्ति त्रिणयन भवतो विश्वमूर्ते परः कः ॥ ११ ॥

मूलं व्योमैव वायुज्वलनजलधरा मध्यमं यस्य शाष्पा

देवाः पर्णानि दैत्याः किसलयनिययाः मानुषाश्च प्रतानाः ।

नागाः पुष्पाणि जुवा बहुविधतनवो पक्वसस्यप्रबोधो

विश्वन्यग्रोधकद्रोः परमशिव भवान् बीजभूतो विभाति ॥ १२ ॥

मायारुपेण कालो जननमरणकृत्सर्वशुभाङ्गवृत्ते-

विद्यारुपेण कालान्तक इति विनुतः स त्वमेवापरो न ।

दृढाङ्गुल एवान्तक इति गुरुणा यः प्रविज्ञाय मायां

जगत्प्रात्मप्रबोधे शिव तव कृपया सोऽत्र मृत्युञ्जयः स्यात् ॥ १३ ॥

त्वं नाथस्त्वं गुरुस्त्वं परपदजनिताम्नायविद्यार्थकोश-

स्त्वं शम्भुस्त्वं परेशः परतरमडिमा त्वे परा त्वं पराग्निः ।

त्वं भानुस्त्वं सुधांषुस्त्वमपि य जननी त्वं पिता त्वं सुमित्र-

स्त्वं भ्राता भान्वयस्त्वं त्वमसि धननिधिस्त्वां विना नास्ति मेऽन्यः ॥ १४ ॥

शब्दार्थाधारभूतं त्रिभुवनजनकं सर्वतो दिकसतत्त्वं

त्रैलोक्यस्थायि विद्गत्रयविदितपदं सर्वतत्त्वैकवेद्यम् ।

सर्वानिर्वाच्यसत्तागतपरविभवज्योतिरुज्ज्वलमाणं

व्यक्तीकृत्यात्मवर्णैः प्रकटयसि परं तत्त्वमात्मीयमग्रे ॥ १५ ॥

त्वं विश्वं विश्वहेतुर्विरहित करणो विश्वकार्यैककर्ता

विश्वातीतश्च विश्वेश्वर इति बहुधा निश्चितश्चाक्षरज्ञैः ।

अद्वैतात्मप्रबोधानलबहुलशिष्यायर्वितत्मीयडव्यः

श्रीशम्भो विश्वसत्ता परतरवियति पैषि निर्वान्णपूजाम् ॥ १६ ॥

अवे यः स्तौति भूतिं त्रिभुवनमडतीं विष्वगाश्चर्यचर्या-

मन्तर्भाड्यागमोक्तिप्रविनुतविभवामादिमध्यान्तडीनाम् ।

सौम्योग्राकारदेवासुरनरभुजगानेकशुभप्रभेदो-

त्पत्तिस्थित्यन्तभूमिः स भवति जगदाश्चर्यवानेव शम्भो ॥ १७ ॥

इति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे

मडाविभूतिप्रकरणं दशमम् ॥ १० ॥

११. अेकादशं प्रकरणं अन्तर्यागोपाथारपरामर्श

का पूजा पूजकः कः शिवगुरुरिति कः को विधिः कश्च मन्त्रः

किं पीठं किं प्रसूनं किममलसलिलं केऽत्र सर्वोपचाराः ।

निर्द्द्वन्द्वात्मनस्ते द्वयमिति रचितं सर्वमेतत्कथं स्या-

त्सन्तोषार्थे मडेश त्रिकरणविमलज्ञानपूजाप्रसन्नाः ॥ १ ॥

त्रैकाल्यं सर्वतस्ते सकलजगदिदं व्यश्रुवानात्मसत्ता-

विस्फूर्तेरष्टमूर्तेरभिलजनमनःप्रोच्यसिंहासनस्य ।

कस्मादावाहनं स्याद्भ्रुविरिडं चरितं क्वासनं चन्द्रमौले-

र्माया संसारभावो रथयति नितरामात्मभोगाय भेदम् ॥ २ ॥

आधारोऽग्निः सुपात्रं रविरभृतकवानायकः पूर्वमिधं

शक्तीशस्त्वं प्रपूज्यः षडवयवयुतस्तत्र पात्रप्रवर्गो ।

पादं ते तर्पणं च प्रभवति समुद्रे बाल्ययागार्धपात्रैः

सन्तुष्टः स्याः कथं त्वं परशिव विमलज्ञानदुग्धाब्धिशायिन् ॥ ३ ॥

भास्वथ्यन्द्राग्निभिम्बोदितविमलशिवज्ञाननित्यप्रमोद-

ज्ञानानन्दप्रवाडास्त्रिगुणितसरितो मुष्यनाडीत्रयस्थाः ।

कालिन्दीजङ्घुकन्यान्तरसरिदभिधास्ते तनुस्नानकृत्ये

सृष्टा लृत्विङ्गमूर्तेः कथमितरजलैः स्यात्तव स्नानमत्र ॥ ४ ॥

लज्जारागादिमायातिभिरदिनकरीभूतयेतःप्रबोध-

ज्योतिःपुञ्जप्रवृत्तेर्गतभवतमसो दिक्पटालकृतस्य ।

प्रज्ञायज्ञोपवीतैरुपयितवपुषः प्रेतभस्माङ्गराग-

स्यान्धे मिथ्योपयारास्तव वसनमडासूत्रबन्धानुलेपाः ॥ ५ ॥

सर्वाङ्घ्रिसेन्द्रियाश्चद्रुतगतिशामनं सर्वभूतानुकम्पा-

शान्तिः सत्यं प्रबोधो गुरुकथिततपो निश्चलध्यानदृष्टिः ।

श्रद्धाभक्तिश्च नित्यं निजविषयपरित्यागिता निःस्पृहत्वं

संवित्पूजयेति पुष्पाण्यमल शिव भवत्पूजनाय किञ्चिन्ते ॥ ६ ॥

ब्राह्म्याद्या मातरोऽष्टौ स्वविषयकुसुमैरात्मभावप्रसूनैः

योगिन्यः शक्तयस्ते निजनिजमडिमस्कृतिं सन्मञ्जरीभिः ।

त्वद्भावं भावयद्भिस्तव किरणमडालैरवैरात्तसङ्गा-

स्त्वां श्रीशिद्दलैरवेशं परमशिवगुरुं पूजयन्ति स्मरन्त्यः ॥ ७ ॥

सद्विद्याङ्गारमध्यार्पितसततमडावासनाभ्यासधूपैः

श्रीमद्भक्तारविन्दोदितसकलकुलाम्नायबोधप्रदीपैः ।

सर्वाक्षार्थान्नभैरैरुपरयितमडादिव्यनैवेद्यपानै-

राराध्यो योगिभिस्त्वं कथमितरकृतैस्तोष्यसे श्रीपरेश ॥ ८ ॥

एति श्रीदूर्वासुकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे

अन्तर्यागोपाचारपरामर्शप्रकरणमेकादशम् ॥ ११ ॥

१२. द्वादशं प्रकरां शान्ति

विधा नानाविभूषा भृगमदधनसारादिसौरभ्यवस्तु-

प्रोतश्रीयन्तानि प्रविक्रयकुसुमान्यद्भुतान्यम्बराणि ।

नानामोदाश्च धूपाः ङ्मुकशकलवद्रीटिकाः पानभेदाः

नानापात्राणि भूम्याः परशिव भवतः पूजनाय क्रियन्ते ॥ १ ॥

सप्तैते मन्त्रलस्थाश्चरुजलनिधयो द्विव्यनैवेधराशी-

त्रानापकवान्नभेदान्विविधपिषितवस्त्राङ्गानोपदंषान् ।

भक्ष्यं भोज्यं च योष्यं विविधशशिसुधास्वादवद्भस्तुलेख्यं

ढालादध्याज्यदुग्धान्यपि विदधति ते सूपढाराय शम्भो ॥ २ ॥

मन्त्राकारैः प्रदीपैर्दण्डनरविकलानाथनक्षत्रमाला-

विद्युन्मालिङ्ग्यमुक्ताश्चतकनकधात्वादिनानाप्रकाशैः ।

युष्मन्नीराजनाथै विरचितरथनः स्वप्रकाशादिमूर्ति

सर्वानन्दात्मरूपं परमशिवगुरुं भासयत्यौर्वतेजाः ॥ ३ ॥

मुद्रा नानार्थपोषानतिपथयलितानेष्टयोगांश्च नाट्यं

तीर्थाङ्कान्तिं प्रणामं निजकरणगतिं सर्वसिद्धान्तवायः ।

कर्माङ्गानप्रवाढान्व्यजनमपि मढायामराण्यातपत्रं

उस्त्यश्चादीन्नथांस्ते परशिवयरणाध्यास्य दास्यं विधत्ते ॥ ४ ॥

आकाशः शब्दभेदैः प्रलयजलधरामन्त्रम्भोलिङ्गभै-

र्भेरीनिःसाणवाद्यैर्दरनिकररवैर्भूरिघण्टानिनादैः ।

तालैर्नद्विर्मृदङ्गैर्मुरज्जुमरुकैर्गीतसद्गल्लकीभिः

सर्वैर्वाद्यप्रभेद्व्यनिभिरिड विभो नाथ पूजां करोति ॥ ५ ॥

शाम्भव्यो रश्मिद्वयः समरसमुद्दिता मातृकावर्णरुपा

भास्वन्तो भैरवाष्टा अपि सरसकलापानमत्ताः ङ्मस्थाः ।

वेदान्तैरागमान्तैरभिदधति परं शाम्भवं वैभवं ते

सर्वानिर्वाय्यसत्तावियदुदितपदं श्रीविभो विश्वमूर्ते ॥ ६ ॥

योगिन्यः क्षेत्रपालाः सरसमधुमदावेदशास्त्रार्थतत्त्व-

व्याख्यानध्यानवङ्गत्राः पितृवनदशदिवृक्षगा भैरवाश्च ।

सौधास्वादप्रमत्ताः प्रकटितविकटाटोपसिंहाट्टडासाः

स्वस्वव्यापारपुष्पैः परमशिवगुरुं त्वां विभो पूजयन्ति ॥ ७ ॥

ભૂતાઃ પ્રેતાઃ પિશાચાઃ સ્વવિકૃતિવિભવૈઃ પ્રામબીભત્સવેષા

યોગિન્યસ્તે શ્મશાનાવરણગતમહાદેવતા ભાસયન્તિ ।-

દેવાસ્તે પૂર્વદેવા મધુરસમુદિતા વિસ્મયાવિષ્ણિચિતાઃ

શાન્તા ધ્યાયન્તિ ગાયન્ત્યપિ પરમશિવ ત્વાં મુદોપાસતે ચ ॥ ૮ ॥

બ્રહ્મા વેદોક્તિગાનૈર્હરિરપિ કમલૈસ્તાણ્ડવૈશ્ચાણ્ડરુદ્રા-

સ્તૌર્યત્રય્યા મહેન્દ્રો નિજનિજવિષયૈરન્યદિક્ષાલદેવાઃ ।

સિદ્ધાઃ સર્વે મુનીન્દ્રા સ્તુતિનુતિવચનૈઃ સર્વદુર્ગાગણેશા

નૃત્યૈર્વાદ્યપ્રભૈદૈર્વિદધતિ સુમુદં તે મહાદેવ શમ્ભો ॥ ૯ ॥

સન્તમઃ પ્રેતસિંહાસનવિહિતમહાભૈરવઃ શામ્ભવાગ્નિઃ

પગ્ન્યાશદ્વિસ્ફુલિન્દુગાક્ષરવિદિતપરાધોરવિદ્યોગ્રતેજઃ ।

સત્યાન્તર્યણ્દેવસ્ત્રિભુવનહવિષા તોષિતાત્મીયરશ્મિ-

ર્વાર્ગથ્યક્તભાવાત્સકુલમિહ તનું વ્યશ્રુવાનો વિભાતિ ॥ ૧૦ ॥

સર્વજ્ઞાનેકભૂમિસ્ત્રિભુવનકરવીરાખ્યશૂન્યશ્મશાન-

જ્ઞાનાઙ્કુપારપૂરશ્રુતમુખબહુવિચ્છાસ્ત્રબોધોદવાહાન્ ।

પ્રજ્ઞાં ગામ્ભીર્યગર્વાત્પ્રસતિ રવિરિવ સ્વપ્રકાશાત્પ્રકાશા-

ન્યાનિન્દુમુખ્યાન્નિભિડતરરુચિધ્વાન્તપૂરાંસ્તવાગ્નિઃ ॥ ૧૧ ॥

શ્રીશમ્ભો વિશ્વમૂર્તે પરમશિવ ગુરો નાથ વિશ્વેશ્વરાત્મ-

ન્નેષાશેષાર્થવદ્વાકપ્રસવવિરચિતા ઝગ્ધરાવૃત્તપૂજા ।

ત્વચ્ચેવ જ્ઞાનવહ્નૌ હૃતવહરસને સંહતા મુક્તયે મે

ભૂયાદાગઃ ક્ષમસ્વ પ્રવચનપઠિતઃ શ્રીવિભો મે પ્રસીદ ॥ ૧૨ ॥

ઇતિ શ્રીદૂર્વાસકૃતપરશમ્બુમહિમ્નસ્તવે વિશેષોપચારપરામર્શો

શાન્તિપ્રકરણં દ્વાદશમ્ ॥ ૧૨ ॥

૧૩. ત્રયોદશં પ્રકરણં ઉપસંહાર

ઇતિ તવ કૃપાદોગ્રી પૂજા સુભક્તિસ્મૃતામૃતા

જનનમરણપ્રાદુર્ભાવપ્રભેદપટીયસી ।

જનયતિ મુદં બ્રહ્માનન્દપ્રવાહતરન્દુગિણી

દહતિ વિપદઃ પુણ્યં પાપં દુરન્તભવાટવીમ્ ॥ ૧ ॥

પરશિવ મમ જન્મ ધન્યમેત-

ત્તવ મહિમસ્તુતિમોચિતો યતોઽહમ્ ।

कुलमिदमभिलं द्विधा विभिन्नं

परमपदं गतमेव ते प्रसादात् ॥ २ ॥

उतो मायामृत्युर्गुरुवयनभङ्गेन मनसः

प्रभिन्नं मालिन्यं व्यपहतमडङ्कारतिमिरम् ।

उता मे कामाद्याः प्रबलरिपवः स्वात्मविषयाः

मडेश त्वत्सेवाविदितसुविवेकाग्निमडसा ॥ ३ ॥

जातिर्लज्जा निजकुलमदः सर्वसंशीतिराधि-

ईडाडन्तासुकृतदुरितद्रुद्धपाशोऽभिमानः ।

सर्वे ज्येते मम विनिडतास्त्वन्मडावाड्यसूर्य-

ज्योतिःपुञ्जैः डिमपरमडं देव भद्रं समीडे ॥ ४ ॥

मद्विधाढ्यसनमभूदिडेव सार्थं सान्निध्यात्तव य तदुक्तिररथ्य ।

अध त्वं त्रिभुवनवाड्मनस्यलढ्यो निर्बाधः सकलपथैकगम्यमूर्ते ॥ ५ ॥

श्रुतिस्मृतिमिथःपथे प्रयलितोऽडमेकान्ततः

प्रभोः शिवगुरोः तव त्रिजगदुन्नताङ्गां गतः ।

भजामि परपावकं त्रिजगदात्मडव्याशिनं

भवन्तमधिदैवतं भववने जवन्तं स्वतः ॥ ६ ॥

भ्रड्मत्वं सुरनायकत्वमभिलं क्षोणीपतित्वं लस-

दृभ्राड्मण्यं सुरयक्षनागपितृता गन्धर्वता सिद्धता ।

येतत्सर्वमनित्यमेव गणितं नाडं समीडे सुभं

किं तु त्वेत्पदपद्मनिश्चलतरध्यानं समीडे विभो ॥ ७ ॥

सम्प्राप्ता कृतकृत्यता सकलता वायां तव स्तोत्रता

मृत्योरप्रमितैश्च मृत्युरभवद्दश्यं गत त्वत्पदम् ।

संसाराणवधिप्रयण्डजलधिस्तीर्णः प्रभोडो डतः

पुण्यं पापमगाद्विनाशमिड मे प्राप्तः प्रबोधो विभो ॥ ८ ॥

धति परशिवशम्भोऽनन्तकान्ते मडिभ्र-

स्तवविरथितमेतत्स्तोत्रमात्मोक्तिशकृत्या ।

प्रभवतु सुमुडे ते त्वं मम स्वान्तवतीं

भव भवगतदुःखं छिन्धि यागः क्षमस्व ॥ ९ ॥

यावांस्ते जुवलोकः परशिवयतुराशीतिलक्षैकसङ्ख्य-

स्तत्तत्सर्गप्रभेदोपगतजनिमृती धोरसंसारथके ।
 सृष्टिस्थित्यन्तवृत्तिं भजति निरवधित्वत्पदध्यानडीनो
 दृष्ट्वैतं भीतभीतं शरणाभुपगतं त्राहि मां देव मृत्योः ॥ १० ॥

दुर्वासाः सत्यवासाः कनकगिरिरत्नं कन्दरे मे दृष्ट्वाभ्ये
 श्लोकाश्चैते मृगेन्द्राः पदनभ्रमणनाः शास्त्रवास्त्रैकवीर्याः ।
 मायाध्वान्तेभयूथप्रदलनपटवो ब्रह्मावधाटवीस्थाः
 वक्तुंश्रोतृन्प्रमातृन्निजदृष्टयगुडाब्रह्मसत्तां नयन्ति ॥ ११ ॥

भूष्यं वैदृष्यमुद्यद्दिनकरकिरणकारमाकारतेजः
 प्रज्ञानं भूरिमानं निजकरकलितं दुर्गमं योगमार्गम् ।
 आयुष्यं ब्रह्मपोष्यं हरगिरिविशादां कीर्तिमभ्येत्य भूमौ
 देहान्ते ब्रह्मपारं परशिवचरणकारमभ्येत्य विद्वान् ॥ १२ ॥

ये श्रीशास्त्रवशासने कृतधियः श्रीशासने कर्मठाः
 श्रौतस्मार्तविधिष्वमन्दमतयः सत्यप्रता ब्राह्मणाः ।
 विद्वांसः सकलागमेषु य कलाविद्यासु ते शास्त्रव-
 ब्रह्मप्राप्तिमवाप्नुवन्ति पठनाच्छम्भोर्मडिम्नस्तुतेः ॥ १३ ॥

स्तोत्रं चैतत्पटेद्यः शिवगुरुवदनाघोरविधात्तदीक्षः
 सत्यज्ञानप्रकाशात्प्रबलभवत्पुं पुण्यपापाद्यविद्याम् ।
 भित्त्वा मुक्तो विकल्पस्त्रिजगति मडितं सौष्यमात्मप्रबोधं
 तेजः कीर्तिं य लक्ष्मीमभिलषितपदं व्यश्रुते स्तोत्रवीरः ॥ १४ ॥

मडिम्नस्तोत्रस्य त्रिभवनगुरोर्यो जपरतः
 पराशक्तेस्तत्त्वं परशिवपदं वेत्ति स बुधः ।
 अगाधं गाम्भीर्यं स्तुतिगतमनन्तप्रमितिं
 समस्ताः सिद्धीरघ्यनुभवति गच्छेत्परपदम् ॥ १५ ॥

श्रीकोथभट्टारकट्टिव्यनाम्ना दूर्वाससा सूक्तमडामडिम्नः ।
 स्तोत्रं पठेद्यो भुवनाधिपत्यं नित्यं गुरुत्वं शिवतामुपैति ॥ १६ ॥

मडेशान्नापरो देवो मडिम्नो नापरा स्तुतिः ।
 अघोरान्नापरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ १७ ॥

सदसदनुग्रहनिग्रहगृहीतमुनिविग्रहो भगवान् ।
 सर्वासामुपनिषदां दूर्वासा जयति देशिकः प्रथमः ॥ १८ ॥

श्रीगुरुकरुणालक्ष्यो यः कोऽप्यात्मविद्वन्गुणीतिपरः ।
परशम्भुस्तुतिबोधो जगदाधारो भवेत्सदा धीरम् ॥ १९ ॥
परशम्भोस्तव पथं रविप्रकरणं पठंस्त्रिकालेऽपि ।
रविरिव जगत्प्रकाशमतिर्यातुर्याज्जगद्गुरुर्भवति ॥ २० ॥
तस्मात्स्मृतिमतिबुद्धिप्रज्ञावानात्मविन्महादेवः ।
परशम्भोस्तव हृदयं सत्यात्रेषु प्रकाशयेत्सद्यम् ॥ २१ ॥
एति श्रीदूर्वासकृतपरशम्भुमडिम्नस्तवे
उपसंहारप्रकरणं त्रयोदशम् ॥ १३ ॥
एति श्रीकोषभट्टारकापरनाम्ना महामडिम्ना दुर्वाससा मुनीश्वरेण
विरचितपरशम्भुमडिम्नस्तवः सम्पूर्णाः ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—
Parashambhumahimnastava

pdf was typeset on February 3, 2022

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

